GREGORIUS MAGNUS
Österreich, Anfang 14. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26048
Copyright: Admont, Benediktinerstift

L

supplicia nō ignorant. Helu
g̃ typū amicor arrogantiū re
nens et magis eligens etiā
iniuriosē parti quā tempali
t̃ inferiuis. dicit. Siq̃d ate
ds expetit eā quā displicuit
tibi. Quia uō culpabiliores
ē soleant hi qui loqui in cō
tentiosē inchoant quā qui re
spondēt subdidit dicēs. Tu e
ni ēpisti loqui et nō ego.
Eo se innocentē credidit q̃
pulsat eripit minimū nes
cens quia innocentia ñ tē
pore defendit sī iniuriosē. Od
enī ei defensionib admini
lat. Od et si tacenti nulla
intulit recte tamē inchoanti
prauā respondit. Postquā
uō in ulis elationis ostendē
ecce utin subrequisionis ne
lamine pulliat atq; infert
dicēs. Od siq̃d meli nosti lo
quē. Quāuis dū non aut q̃a
meli nosti sī siq̃d meli nos
ti loquē nūms hoc ipm si
phisse ē. te meliorē scia du
bitasse hoc tamē qd beato iob
locū loquendi tribuit hum
litatē se exhibuisse iudica
uit. Sz siat iam supiudem
ē quia in actiōē arrogantia
ñ omne qd supducto sermo
ne tegit. prūmpente iur
sū intentiōē elationis aperuit
et helu inouit qua me
te beatū iob loqui postula
uit. Iam sequ. Qui intel
ligentes loquant in et uir
sapiens audiat me. Job aū
stulte locut ē. et ulu illi ñ
sonant disciplinā. Ecce dum
qī humilitē beato iob loq̃ tri
buit. qd intrinsecus gestaret
aperuit dicēs. Qui intelligen
tes loquant in. dedignat
scil; si beat iob loq̃ psumpse
rit. qui qī ei intelligē uba
nō possit. Et quia nō solū
ad loquendū sī etiā ad audi
endū beatū iob indignū fu
isse iudicauit illico ad inuit.
Qui sapiēs audiat me. Ac
si dicēt. Huic loqui iuste con
cedit. qui etiā audire uerba
sapientiū ñ meret. atq; mor
aptē quā despecta de illo sen
tiat manifestat dicēs. Job
aū stulte locut est et uerbi
illi nō sonāt disciplinā. Si
ne disciplina locutū beatū
iob credidit quia iustū se i
suis opib; fuisse memorauit
vm forasse helu dicēt si
ea que beat iob de se ipo nar
rauerit nō de illo hec cadē
ipē disciplinē auctor estimas
set. Innocentē enī iob se asse
ruit flagellatū. quē ds etiā
phibuit frustra passum.
Od g̃ uor passi supbū so
nunt. que a sententia ferien
tis nullatenus discrepant.
Incauti sūt humiles qui se
indictio illaqueāt dū arro
gantiā uitant. imo mentiū
endo supbiunt. q̃a rectū ueri
tatē se erigūt quā relinquunt
Qui enī mentiri cogente ueri
de se bona loquūt. tantomagis
humilitatē uingit. quanto
et ueritatē sciat. An paulus